

Ocalić od zapomnienia 2016

Z okazji 85 lecia w 2014 roku wkopania kamienia węgielnego powstały tablice, wokół których został opracowany niniejszy tekst broszury. Postaram się przedstawić część wiedzy jaką zdobyłem pracując w Szpitalu od 2008 roku na stanowisku Dyrektora Szpitala. Będę jednocześnie wdzięczny za wszelkie uwagi, może inaczej zapamiętane fakty lub korekty. Chodzi bowiem o poznanie jak największej wiedzy na temat tego wspaniałego obiektu i ludzi, którzy w niejednokrotnie tragicznych warunkach – jak harcmistrz Anna Piotrowska tutaj pracowali.

Wojewódzki Szpital Chorób Płuc i Rehabilitacji w Jaroszowcu ul. Kolejowa 1a. Jaroszowiec – jak w swojej książce „100 lata Jaroszowca” pisze Pan Marian Zygmunt Maryszewski nazwa pochodzi od miejsca, w którym niejaki Jarosz hodował owce. Wówczas, by określić miejsce mówiono „tam gdzie jest Jarosz od owiec”. I tak możliwe powstała nazwa Jaroszowiec. Wcześniej miejsce to utożsamiano z nieodległym Rabsztynem. Nawet nazwa stacji PKP do chwili obecnej nosi nazwę „Rabsztyn”, „Rabsztyn Szpital” lub Jaroszowiec Rabsztyński.

Niniejsza broszura powstała w wyniku wielokrotnych próśb ze strony pacjentów lub osób, które zainteresowane wspianiałymi warunkami klimatycznymi, przyrodniczymi czy historycznymi w jakich umiejscowiony jest obiekt naszego Szpitala zainteresowani są poznaniem części faktów prawdziwych, a w części prawdopodobnych i wymagających dalszych prac.

● IGNACY MOŚCICKI

Prezydent w czasie tzw. II Rzeczypospolitej. Dla mnie osobiście twórca II cudu nad Wisłą. Na czym on polega. Na przełomie XIX i XX wieku gruźlica była szeroko rozprzestrzeniającą się chorobą zakaźną o wysokim stopniu umieralności i zapadalności. Brakowało wówczas skutecznych leków oraz miejsc, w których osoby chore były by izolowane od otoczenia. W czasie prezydentury Ignacego Mościckiego powstaje wiele obiektów, na potrzeby prewentoriów przeciwgruźliczych dostosowywane są inne obiekty jak np. klasztory. Niesamowite, że dokładnie w 10 rocznicę powstania Polskiej Policji tj. 24 lipca 1929 roku Prezydent wraz z Biskupem Częstochowskim Ignacym Kubiną dokonują poświęcenia i wkopania kamienia węgielnego pod budowę prewentorium dla dzieci w Jaroszowcu (wówczas Rabsztynie). Warto tu podkreślić postać biskupa Ignacego Kubiny – dla wszystkich zainteresowanych polecam artykuły na jego temat. W okresie przedwojennym tylko na obiekt w Jaroszowcu Skarb Państwa wydał ok 6 milionów złotych. Była to równowartość ok 10 -11 samolotów typu Łoś. Można obecnie dywagować, czy warto było budować szpitale – niemniej po wojnie stanowiły one o wygraniu walki o Polskę wolną od tej choroby. Nie można tego powiedzieć o naszych wschodnich sąsiadach, gdzie problem ten nadal jest istotny.

● IGNACY MANTEUFFEL SZOEGE

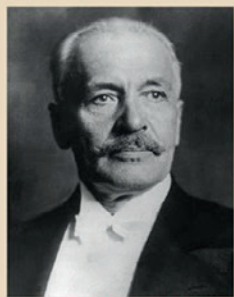
Wicewojewoda Warszawski, Wojewoda Kielecki w latach międzywojennych. Najprawdopodobniej spokrewniony z „ojcem polskiej torakochirurgii” Leonem Manteuffel Szoegem (jednym z kilku lekarzy, którzy zostali przy życiu kiedy żołnierze hitlerowscy mordowali personel i pacjentów Szpitala na Woli). Brak danych na temat roli Ignacego Manteuffla Szoega, jaką odegrał przy decyzji o powstaniu prewentorium. Niemniej przeglądając dokumenty w Archiwum Państwowym w Kielcach natknąłem się na wiele danych mówiących o ogromnym problemie tocznia gruźliczego skóry wśród dzieci. Myślę, że rola Wojewody musiała być znacząca, albowiem Prewentorium miało nosić Jego imię.

● JAN KOSZCZYC WITKIEWICZ HERBU „NIECZUJA” – ARCHITEKT

O tej postaci dowiedziałem się, kiedy rozpocząłem realizację termomodernizacji Budynku Głównego Szpitala. Wówczas zastępca Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Krakowie zwrócił uwagę, że Szpital jest jednym z nielicznych przykładów tzw. modernizmu polskiego. Bratanek Witkacego, zięć Żeromskiego. Pozostawił po sobie wiele obiektów uznawanych jako przykłady powstawania typowo polskiej szkoły architektonicznej. Jako architekt brał udział w odbudowie Warszawy. Wśród dzieł tej wybitnej postaci: Sanatorium w Rabsztynie, budynek Szkoły Rodzin Wojskowych w Warszawie, Prewentorium dla Dzieci w Otwocku, kościół w Błędowie koło Grójca, wykonał projekty Świątyni Opatrzności w Warszawie, obecny gmach biblioteki Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie i wiele innych. Na tablicy pokazane zostało zdjęcie makiety, która posłużyła najprawdopodobniej celem zwycięstwa w konkursie na zlecenie w zakresie projektu prewentorium. Pokazane również zachowane fragmenty oryginalnego projektu.

• POWSTANIE SANATORIUM W JAROSZOWCU •

Sanatorium w Jarosławcu miało spełniać funkcję profilaktyczno-leczniczą w leczeniu gruźlicy, która była poważnym problemem społecznym przełomu XIX i XX wieku. W 1926 roku Wojewódzki Związek Samorządowy w Kielcach przyjął uchwałę o wybudowaniu „Zakładu Leczniczego – Wychowawczego dla dzieci w Jarosławcu, stacja kolejowa Rabsztyn”. O wyborze Jarosławca zdecydowały przede wszystkim warunki geograficzne i klimatyczne. Wobec braku skutecznych lekarstw, w leczeniu gruźlicy bardzo dużą rolę przywiązywano do klimatu, a Jarosławec, położony wśród sosnowych i bukowych lasów na suchej piaszczystej glebie, okazał się miejscem idealnym. Uroczystość wmurowania kamienia węgielnego pod zakład w Jarosławcu odbyła się 24 lipca 1929 r. i wziął w niej udział Prezydent RP Ignacy Mościcki. Placówka otrzymała imię Ignacego Manteuffla (1875 – 1927), wojewody kieleckiego, który podjął decyzję o budowie jarosławieckiego prewentyrium. Tak tę uroczystość wspominała jedna z pacjentek, urodzona w 1924 roku, z którą przeprowadził wywiad obecny dyrektor Szpitala Krzysztof Grzesik - „Ciotka i mamusia, pamiętam to jak dziś, podniosły mnie do góry bo tu byli panowie wytwórni w cylindrach. Mamusia mi powiedziała. Zobacz! Zobacz! To jest prezydent Mościcki, kładą tu kamień węgielny i będzie tu sanatorium.” – wspominała pacjentka.

Ignacy Mościcki (1867-1946) – polski chemik, polityk, w latach 1926-1939 prezydent Rzeczypospolitej Polskiej. Naukowiec, wynalazca, budowniczy polskiego przemysłu chemicznego.

Model architektoniczny sanatorium w Jarosławcu. Fot. arch. Marek Piotrowski.

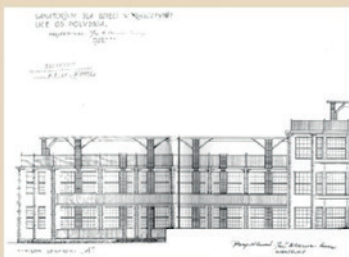
Ignacy Manteuffel (1875-1927), wojewoda kielecki, który zdecydował o budowie sanatorium w Jarosławcu.

Wykonanie projektu zlecono wybitnemu architektowi Janowi Witkiewiczowi Koszyczowi (1882 – 1958). Witkiewicz zaprojektował zespół sanatoryjny składający się z trzech, połączonych ze sobą budynków głównych oraz kilkunastu domów służbowych i mieszkalnych dla personelu. Charakterystyczna, łamana i niemal całkowicie przeszklona ściana frontowa (w stylu modernizmu polskiego), została tak zaprojektowana, aby sale były oświetlane słońcem przez cały dzień, co miało sprzyjać leczeniu gruźlicy. Jak na owe czasy był to bardzo nowoczesny obiekt, wykonany z żelbetonu, wyposażony w centralne ogrzewanie, oświetlenie elektryczne i wentylację.

W planach było wybudowanie jeszcze szkoły połączonej z salą gimnastyczną, biblioteką i pracowniami oraz budynku, w którym miał się znajdować szpitalny oddział izolacyjny, gabinet RTG, pracownię diagnostyczne i gabinety lekarzy. Główna część obecnego szpitala miała być internatem. Jednak kryzys gospodarczy uniemożliwił realizację tych planów. Budowa zakończyła się w 1934 roku i obiekt został oddany w użyczenie Komendzie Głównej Związku Harcerstwa Polskiego. Oficjalne oddanie sanatorium do użytku odbyło się 18 października 1937 roku. W uroczystościach wziął udział były premier, a podówczas minister pracy i opieki społecznej Marian Zyndram-Kościałkowski.

Sanatorium w Jarosławcu. Pocerówka ze zbiorów Marka Piotrowskiego.

Fragment projektu architektonicznego sanatorium w Jarosławcu. Fot. arch. WSChPiR w Jarosławcu

№ 200 — 20. 10. 1937 r.

Otwarcie sanatorium w Rabsztynie pod Olszowem

W ub. poniedziałek uruchomiony został w Rabsztynie pod Olszowem zakład dla dzieci, zagrożonych gruźlicą, wybudowany przez samorząd województwa kieleckiego. Wspaniały ten gmach wojewódzki komisji społecznej w Kielcach wydzierżawił związeki harcerek wojew. kieleckiego. Zakład jest prowadzony przez harcerki.

Uplata od dziecka za całonocne utrzymanie wraz z opieką lekarską, wynosi 2 zł. Dzieci z innego powiatu płać 2,20 zł dziennie.

W związku z uruchomieniem sanatorium Janowi w Rabsztynie w przejeździe minister Zyndram-Kościałkowski, ów wojewoda kielecki, dr. Szludomski, dyrektor departamentu opieki społecznej p. dywanowi i materacowi, wydział zdrowia wojew. kieleckiego, dr. Dąbrowski. Zakład obliczony jest na około 120 dzieci.

Relacja prasowa z otwarcia sanatorium w Rabsztynie.

JAN KOSZCZYC WITKIEWICZ

Jan Witkiewicz urodził się 16 marca 1881 roku w Urdominie, zmarł 26 października 1958 roku w Warszawie. Był znanym architektem i konserwatorem zabytków, dążył do tworzenia nowatorskich koncepcji architektonicznych powiązanych z tradycyjnymi motywami architektury polskiej.

W latach 1904-1905 współpracował w Zakopanem ze stryjcem Stanisławem Witkiewiczem (ojcem Witkacego). W 1905 został zaproszony do Nałęczowa przez Stefana Żeromskiego, gdzie zbudował dla niego letni dom oraz przedszkole im. Adama Żeromskiego. Był aktywnym członkiem Stowarzyszenia Techników, Towarzystwa Opieki nad Zabytkami Przeszłości oraz Polskiego Towarzystwa Krajoznawczego. W 1908 ożenił się z córką Oktawii Żeromskiej – Henryką Rodkiewiczówną, pasierbicą Żeromskiego.

Od 1911 roku był autorem prac konserwatorskich m.in. Zbioru Arianieńskiego w Wojciechowie oraz Pałacu Leszczyńskich w Krasnobrodzie. W latach 1912-1913 zaprojektował pierwszą w Polsce fabrykę eternitu w Lublinie, a w 1919 roku założył Szkołę Rzemiosł Budowlanych w Kazimierzu nad Wisłą. W 1925 roku Witkiewicz przeniósł się do Warszawy, gdzie projektował i budował Szkołę Główną Handlową. Późniejsze jego projekty z tego okresu to między innymi: Sanatorium dla Dzieci w Zakopanem, Szkoła Rodzin Wojskowych na Żoliborzu w Warszawie, Prewentyrium dla Dzieci w Otwocku i właśnie Sanatorium w Rabsztynie. Projektował też obiekty sakralne (kościół w Rzędowej). W konkursie na Świątynię Opatrzności w Warszawie zdobył jedną z trzech równorzędnych pierwszych nagród. Po wojnie stworzył koncepcję i zorganizował sieć państwowych pracowni konserwatorskich.

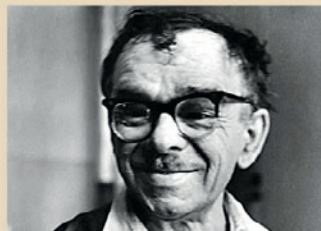
Jan Witkiewicz Koszycz (1881-1958), architekt szpitala w Jarosławcu. Fot. zskd.pl

MATERIAŁ WJEWÓDZKIEGO SZPITALA CHOROBY PŁUC I REHABILITACJI W JAROSŁAWCU Z OKAZJI JUBILEUSZA 85 LECIA SZPITALA
Wojewódzki Szpital Chorób Płuc i Rehabilitacji w Jarosławcu ul. Kolejowa 1a, 32-310 Jarosławiec, tel. 32 6420990, fax. 32 6428100,
www.wschp.pl, e-mail: sekretariat@wschp.pl

• 85 LAT •
SZPITAL W JAROSŁAWCU

• ZNANE OSOBY ZWIĄZANE ZE SZPITALEM •

NIKIFOR KRYNICKI

Nikifor Krynicki, właściwie Epifaniusz Drowniak (ur. 21 maja 1895 w Krynicy, zm. 10 października 1968 w Folużu) – polski twórca lemkońskiego pochodzenia, przedstawiciel prymitywizmu. Nikifor żył samotnie w nędzy i przez większość życia uważany był za upośledzonego psychicznie kalekę.

Dopiero pod koniec życia został doceniony i uznany na całym świecie za jednego z najwybitniejszych prymitywistów. Nikifor znaczy „niosący zwycięstwo”. Jak się okazało, było to imię prorocze. Andrzej Banach (znany krakowski mecenas sztuki i Nikifora) tak pisze: „Nikifor odniósł nad światem największe zwycięstwo: z wrógów uczynił przyjaciół, oblaśnił i otoczył i zmienił je zupełnie, zgodnie ze swymi pragnieniami”.

Stało się to trochę za późno, gdyż mając ok. 70 lat i ciężką, nieuleczalną postać gruźlicy płuc, nie był już w stanie korzystać z owoców tego zwycięstwa. Niewiele osób wie, że wybitny malarz Nikifor leczył się w Jarosławcu. Gruźlicę u Nikifora Krynickiego, a właściwie Epifaniusza Drowniaka wykryto około 1960 roku.

Nikifor miał bardzo zaawansowaną, zaniedbaną gruźlicę, więc do Jarosławca przyjeżdżał parokrotnie. Nikifor wielokrotnie uciekał ze szpitala, ale potem znowu wracał. W szpitalu dużo rysował.

A to co narzeczona rodzinom pracowników szpitala – mówi Krzysztof Grzesik, dyrektor Szpitala w Jarosławcu. Ciekawostką są dwa obrazy autorstwa Nikifora przedstawiające szpital. Ponoć do dzisiaj po okolicznych wsiach znaleźć można jego dzieła, które przed laty oddawał za paczkę papierosów.

KAROL PNIAK

Karol Pniak (ur. 26 stycznia 1910 w Jaworznie, zm. 10 listopada 1980 w Jaworznie) – major pilot Wojska Polskiego, major Królewskich Sił Powietrznych, „myśliwski II wojny światowej”. Karol Pniak był zdobywcą szeregu najwyższych nagród w tym trykrotnym Mistrzem Polski, a po śmierci kpt. pil. F. Żwirki najbardziej popularnym pilotem II Rzeczypospolitej.

GRUŹLICA NIE OSZCZĘDZIŁA TEŻ ŚWIĘTYCH KOŚCIOŁA KATOLICKIEGO

ŚW. GEMMA GALGANI

Gemma Galgani (ur. 12 marca 1878 w Borgonuovo di Camigliano, zm. 11 kwietnia 1903 w Lukce) – święta katolicka, dziewczyna, włoska mistyczka, stigmatyczka. Pochodziła z wielodzietnej rodziny aptekarza. Po śmierci matki (1886) opiekowała się dziećmi znajomego aptekarza (osięroczona została z siedmiorgiem rodzeństwa w 1897 roku). 8 grudnia 1899 w czasie uroczystości Niepokalanego Pojęcia, złożyła ślub dziewictwa. Choroby uniemożliwiły jej wstąpienie do zgromadzenia imiszek pasjonistek klauzurowych. Na jej ciele pojawiły się rany, cierpiła także na gruźlicę kręgosłupa (in. choroba Potta). Diagnostę opóźniał brak objawów układowych. Bol pleców i ich sztywność mogły być jedynymi oznakami choroby – później rozwijała się skrzywienie kręgosłupa. Rozpoznanie stawia się po wykryciu uszkodzeń kostnych oraz ropni w badaniach obrazowych, poprzez posiew prątków. Miała prowadzić rozmowy z Jezusem i Matką Bożą dotyczące cierpienia niezawinionego. Zmarła w wigilię Wielkanocy.

STANISŁAW GRZESIUŁ

Stanisław Grzesiuk urodził się 6 maja 1918 w Małkowie koło Chelma, zmarł 21 stycznia 1963 w Warszawie. Był polskim pisarzem i piosenkarzem. Autor popularnej, autobiograficznej trylogii literackiej – Boso, ale w ostrogach. Pięć lat kaceru i Na marginesie życia. Popularyzator przedwojennego folkloru czerniakowskiego.

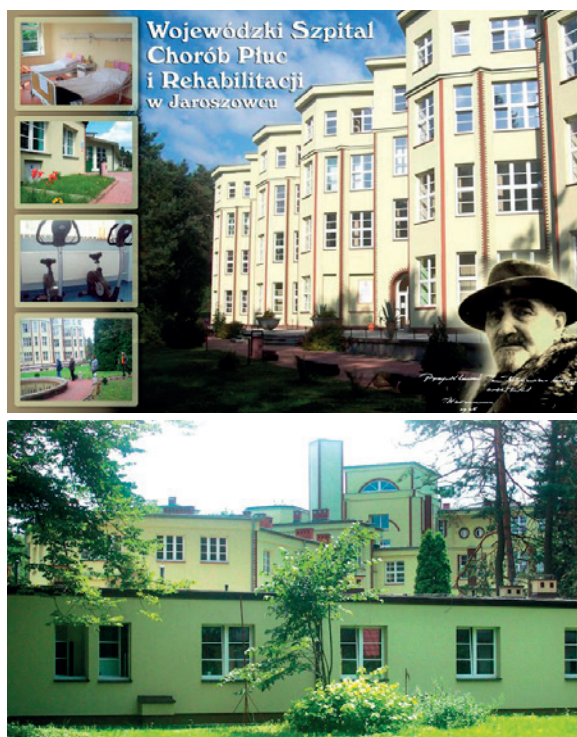

ŚW. FAUSTYNA

Właściwie Helena Kowalska (ur. 25 sierpnia 1905 w Głogowcu, zm. 5 października 1938 w Krakowie) – święta Kościoła katolickiego, zakonnica ze Zgromadzenia Sióstr Matki Bożej Miłosierdzia, mistyczka, stigmatyczka i wizjonerka. Znała przede wszystkim jako głosicielka kultu Miłosierdzia Bożego i autorka Dzienniczka, w którym opisała swoje duchowe i mistyczne doświadczenia. Faustyna Kowalska przewlekłe chorowała na gruźlicę płuc i przewodu pokarmowego, która początkowo była całkowicie nierozpoznawalna. We wrześniu 1936 i w kwietniu 1938 została wysłana do szpitala chorób zakaźnych na Prądniku. 14 kwietnia 1937 doznała cudownego uzdrowienia. Ostatecznie wróciła do stanu zdrowia sprzed choroby, traktując chorobę jako zadośćuczynienie za grzechy i spełnianie woli Boga. Faustyna odbyła kurację w uzdrowisku Rabka-Zdrój. Ze względu na komplikacje zdrowotne przestała zajmować się ogrodem. Pełniła obowiązki furiantki. Zmarła 5 października 1938 o godzinie 22:45, do ostatniej chwili zachowując świadomość.

Poniżej m.in. widok na budynek od strony Pawilonu Gruźlicy i Chorób Płuc pokazujący architektoniczny geniusz Jana Koszyczka Witkiewicza, który ze względów epidemiologicznych jest niedostępny dla wielu.

● RZECZYWISTOŚĆ WOJENNA I POWOJENNA

Obok tablice ze zdjęciami, które obrazują rzeczywistość wojenną i powojenną. Dla mnie najbardziej wzruszające są dwa zdjęcia. Pierwsze z nich pokazuje stojącą postać ubraną w fartuch pielęgniarki. Stoi samotnie. W przybliżeniu widać ślady wielu stóp. W tym czasie w obiekcie przebywało kilkaset dzieci. Kadra zarządzająca, która kierowała Harcmistrz Anna Piotrowska realizowała zajęcia dla młodych harcerzy. A tu pusto. Czy to moment, w którym wszystkie dzieci opuściły Prewentorium? Z miejsca wesołego, gwarne nagle zupełna cisza i trauma przeżytych kilkunastu wcześniejszych dni. W książce „Harcerki 1939”, do której udało nam się dotrzeć znajdujemy dramatyczny opis pierwszych dni września 1939 roku. Pierwszy Dyrektor w swoim dzienniku pisze m.in. iż wieczorem okna budynku zastawiane były workami z piachem „... pomagaly dzieci”.

Drugie zdjęcie, do którego udało się dotrzeć to widok Budynku Szpitala, a przed nim żołnierz niemiecki. Ciekawe, żołnierz ten najprawdopodobniej oficer stoi do zdjęcia tyłem. W czasach, gdy zdjęcie było kosztowne i trudne, gdy panowała moda na ustawianie do zdjęcia – tutaj widzimy osobę zafascynowaną widokiem szpitala. Spotkałem się z informacją, iż w czasie wojny w budynku (obecnie nazywanym potocznie „Turystycznym”) niemiecki lekarz za darmo leczył polskie dzieci. Czy w ten sposób jako jeden z niewielu niemieckich lekarzy został wierny Przysiędze Hipokratesa? Czy warunki panujące wówczas w Jaroszewcu w ogóle pozwalały na tak odważną postawę przedstawiciela okupanta? Czy to był właśnie ten człowiek widoczny na zdjęciu? Szpital w czasie wojny wykorzystywany był do różnych celów. Był składem celnym, szkołą muzyczną, ale najciekawszy wątek dotyczy leczenia niemieckich żołnierzy, którzy w toku działań wojennych zapadali na gruźlicę. Czy w tym czasie choroba zakaźna stała się sprzymierzeńcem – wiemy bowiem, że oprócz głodu, który był codziennością wojsk hitlerowskich w ofensywie na Związek Radziecki, duże żniwo zabierały choroby zakaźne.

W otoczeniu prewentorium działał oddział partyzancki „Hardego”. Czy budynek, jego usytuowanie, możliwości przechowywania np. broni w zaułkach szpitala były w jakikolwiek sposób wykorzystywane?

W 1949 roku Polska Kronika Filmowa nagrała 5 - minutowy film z życia Prewentorium. Można go obejrzeć na stronie:

<http://www.repozytorium.fn.org.pl/?q=pl/node/4330>

Z tego filmu pochodzi szereg zdjęć jakimi obecnie dysponuje Szpital.

Mężczyzna przy telefonie. Najprawdopodobniej Dyrektor Bayer. W latach powojennych w Szpitalu realizowanych jest szereg inwestycji. Zostaje skanalizowany, doprowadzono wodę i centralne ogrzewanie. To wszystko nie dzieje się ot tak. Ktoś musi strasznie zabiegać o materiały, robotników, pilnować by nie rozkradziono, by pracownicy pracowali trzeźwi. Przeprowadzając wiele remontów i modernizacji w ostatnich latach widzimy, z jak ogromnymi problemami w tym zakresie musiało zmagać się kierownictwo. Niektóre ze ścian znajdujemy wykonane z desek obłożonych słomą, wytynkowane. I wiele innych przykładów budowy w latach powojennych. Trudności w funkcjonowaniu szpitala opisane są również na stronie Parafii Cieślin:

<http://www.parafia-cieslin.pl/kaplica-przyszpitalna-oraz-historia-pobytu-ss-sw-jadwigi-w-rabsztynie/>

• SZPITAL DLA DOROSŁYCH •

Na przełomie 1959/60 roku placówkę w Jarosławcu przekształcono w sanatorium dla dorosłych i zwiększono liczbę łóżek do 220. Przyjeżdżali tu na leczenie chorzy z całej Polski. Z czasem zmieniały się metody leczenia, przybywało, jak na owe czasy, nowoczesnego sprzętu. W 1960 roku uruchomiono salę terapii zajęciowej, a następnie zakupiono spiograf, co umożliwiło powstanie pracowni badań czynnościowo-oddechowych.

W 1976 roku Państwowe Sanatorium Przeciwgruźlicze „Rabsztyn” w Jarosławcu zostało przekształcone w Wojewódzki Zespół Leczniczo-Rehabilitacyjny. W 1984 roku placówka przyjęła nazwę Wojewódzki Szpital Chorób Płuc w Jarosławcu, a w 2012 r. Wojewódzki Szpital Chorób Płuc i Rehabilitacji, poszerzając tym samym leczenie o rehabilitację oddechową i ogólnoustrojową.

DYREKTORZY SANATORIUM I SZPITALA W JAROSŁAWCU:

- 1934 - 39 hm. Anna Piotrowska
- 1945 - 47 dr Aleksander Paszkiewicz
- 1949 - 51 lek. med. Czesław Lutyński
- 1951 - 53 lek. med. Anatol Rowdo - Warejko
- 1953 - 59 lek. med. Jerzy Szymanowicz
- 1959 - 61 dr Marian Kiciński
- 1962 - 67 lek. med. Anatol Rowdo - Warejko
- 1967 - 74 dr Stanisław Hibl
- 1974 - 92 lek. med. Ryszard Żubiński
- 1992 - 99 lek. med. Tytus Olczyk
- 1999 - 2000 lek. med. Marek Trzcionkowski
- 2000 - Włodzimierz Szczurek
- 2000 - 2004 lek. med. Maria Michalska - Kieres
- 2004 - 2008 mgr Marzena Grochowska
- 2008 - mgr Stanisława Morze
- 2008 do chwili obecnej - mgr Krzysztof Grzesik

Krótki film o Szpitalu z 1946 r.

Polska Kronika Filmowa:

www.repozytorium.fn.org.pl/?q=pl/node/4330

• SANATORIUM DLA DZIECI •

Walcę z gruźlicą prowadzono od końca XIX wieku, kiedy na ziemiach polskich zaczęły powstawać pierwsze towarzystwa przeci gruźlicze, a w 1925 roku powstał Polski Związek Przeci gruźliczy, który rok później zapoczątkował szczepienia BCG. Pomimo tych działań, w 1937 roku w Polsce było przeszło 351 tys. osób chorych na gruźlicę, w tym wiele dzieci. Przed wojną w prowadzonym przez harcerki prewenterium w Jarosławcu leczyli się dzieci z całej Polski. Placówka działała przez cały rok, a leczenie trwało około 6 miesięcy.

W sanatorium przebywało jednorazowo około 180 małych pacjentów w wieku od 6 do 14 lat. Przyjmowano dzieci z początkowymi objawami gruźlicy. Stosowano leczenie zachowawcze, klimatyczne - spoczynkowe, ogólnowzmacniające i farmakologiczne. Specjalnie dla nich organizowano harcerskie podchody, wycieczki, gry i zabawy. Od 1941 r. dział tu szpital przeci gruźliczy dla Niemców prowadzony przez zakonnicę ze Zgromadzenia Sióstr św. Jadwigi z Katowic - Bogucic. W czasie wojny pracował niemiecki lekarz, leczyl nieodpłatnie polską ludność.

Po zakończeniu wojny, w lipcu 1946 roku, zakład wznowił działalność jako Państwowe Sanatorium dla Dzieci w Rabsztynie. Pierwszym dyrektorem został pediatra, dr Aleksander Paszkiewicz.

Dzięki jego zapobiegliwości do placówki trafiły łóżka, bielizna, kocy, konserwy, a przede wszystkim lekarstwa. W 1948 roku oddano do użytku dwupiętrowy budynek, w którym obecnie mieści się administracja Szpitala. Wtedy powstał także barak obserwacyjno-izolacyjny oraz mieszkalny. Sanatorium stopniowo wyposażono w sprzęt medyczny (m.in. aparat RTG), uruchomiono oddział obserwacyjny i zakaźny, a z czasem zwiększono do 130 liczbę łóżek dla pacjentów. Szacuje się, że rocznie korzystało z sanatorium około 1300 dzieci. Wprowadzone w tym czasie obowiązkowe szczepienia na gruźlicę, a także skuteczne metody leczenia tej choroby, spowodowały zmniejszenie się liczby zachorowań wśród dzieci i młodzieży.

Piękną historię zapisały od roku 1941 roku siostry zakonne ze Zgromadzenia Zakonnego Sióstr św. Jadwigi z Bogucic obecnie część Katowic).

● RODZINA MAUVE

W tym miejscu warto wspomnieć o postaciach Ludwika Mauve i jego żonie Salomei, Henryku i Borysie Dietelów, Wiery Dietel, i innych członków tychże rodzin, którzy stanowili ważne postaci w powstawaniu osady Klucze obecnie siedziby Gminy Klucze, do której przynależy Jaroszowiec.

● KARL WEGELIUS

Ciekawą postacią była Karl Wegelius, kierujący na początku XX wieku cementownią w Jaroszowcu. Choć brak bezpośrednich przykładów wspierania budowy czy funkcjonowania prewentorium wydaje się, że rodzina Wegeliusów wspierała również działanie ośrodka. Zachował się opis córki p. Ilzy, która w ciekawy sposób zapisała się w trakcie budowy. Jej zadaniem był zakup i zaprojektowanie wykonania zbrojenia stropu (dachu) budynku. Ponieważ jako młody architekt nie posiadała wymaganej wiedzy nakazała zakupić z ogromnym naddatkiem drut zbrojeniowy. Ówczesny kierownik budowy Konrad Opalski stwierdził, że strop przetrwa działania wojenne.

W Sanatorium w Rabsztynie przebywało szereg osób dziś uznanych jako ważne w naszej historii. Należeli do nich malarz Nikifor Krynicki, Karol Pniok lotnik w czasie II wojny światowej, pisarz Stanisław Grzesiuk. Czy oprócz powyższych postaci przebywali tu inni wielcy Polacy ówczesnego pokolenia. Myślę, że tak. Niestety brak danych na ten temat. Poniższa tablica pokazuje również postacie świętych, których gruzlica szczególnie naznaczyła. Patronką chorych na gruźlicę jest Św. Gemma Galgani. Ciekawe, że chorowała na jedną z najradszych przypadłości gruźliczych, tj. gruźlicę kości. Wydaje się jednak, że najistotniejszą postacią, której gruzlica dostarczyła szeregu cierpień była Św. Siostra Faustyna Kowalska. Prawdopodobnie nie była ona nigdy w Naszym Szpitalu. W kaplicy został powieszony wizerunek Św. Siostry Faustyny z napisem „przez gruźlicę do Miłosierdzia”.

● KAPLICY DLA CHORYCH NA GRUŹLICĘ

W tym miejscu warto opisać przypadek powstania Kaplicy dla chorych na gruźlicę. W trakcie rozwoju Szpitala, w związku z rozwojem lekoopornych postaci prątką gruźlicy konieczne stało się usytuowanie kaplicy dla Oddziału Gruźlicy i Chorób Płuc w takim miejscu, by nie było konieczności korzystania przez nich w otoczeniu pacjentów rehabilitacyjnych. Jedynym możliwym miejscem były przyziemia Budynku Głównego. Zwróciłem się wówczas do wielu ośrodków by przekazano nieodpłatnie wyposażenie dla kaplicy, sprzęt liturgiczny itp. Było wielu chętnych, ale ostatecznie wyposażenie otrzymaliśmy z Klasztoru w Mogile w Krakowie, w którym to mieści się Figura Pana Jezusa słynąca szczególnymi łaskami. Przy wejściu do kaplicy umiejscowiona jest tablica upamiętniająca darczyńcę, który w połowie XV wieku ufundował bogate wyposażenie Kaplicy Krzyża Świętego. Był to rycerz Stefan Skarbek Żółtkowski, który zmarł i został pochowany w opinii świętości w roku 1653. Okazało się, że rycerz ów był właścicielem Zamku Rabsztyn. I tak w symboliczny sposób zetknęła się rzeczywistość Szpitala w Jaroszewcu (wcześniej Rabsztynie) z przepiękną historią Mogilskiego Krzyża.

W tym miejscu zaznaczę refleksję dotyczącą Świątowych Dni Młodzieży jakie odbyły się z udziałem Ojca Św. Franciszka, w lipcu 2016 roku. Myślę, że niewielu zwróciło uwagę, iż z prezentowanych postaci Świętych aż w dwóch przypadkach były to postaci szczególnie dotknięte przez choroby zakaźne. Przedstawiona przez polską młodzież Święta Siostra Faustyna naznaczona gruźlicą. Drugą postacią był

Św. Damian przedstawiony przez młodzież Ameryki Północnej. Pracował i zmarł wśród chorych na trąd. Trąd i gruźlica mają podobne podłoże mikrobiologiczne (trąd medialny brat gruźlicy).

NIKIFOR

Z przekazów wiemy, że malował wiele swoich rysunków i przekazywał je w zamian za drobne usługi czy rzeczy. Niestety w szpitalu nie zachował się żaden z rysunków. Niemniej w bardzo ciekawy sposób przedstawił on wygląd Szpitala. Jak widać przyzwyczajony do istnienia spadzistych dachów brakowało mu tego elementu w Budynku Głównym Szpitala. Sam przebywał w drewnianym, nieistniejącym już baraku. W tym miejscu obecnie znajduje się parking naprzeciwko wejścia na taras. Podobno przesiadywał na ławeczce przy wejściu do Szpitala i tam czekał na drobne wsparcie. Wejście to było najprawdopodobniej przy dyżurce naprzeciw stacji PKP.

USŁUGI REHABILITACYJNE

Obecnie w Naszym Szpitalu realizowanych jest również szereg usług rehabilitacyjnych. Szczycimy się posiadaniem drugiego co do wielkości Oddziału Rehabilitacji Pulmonologicznej w Kraju. Istotnym walorem jest jakość powietrza. Szpital położony jest w środku ogromnych połaci lasów sosnowych. I choć nie robimy pomiarów natężenia pyłów zawieszonych to wystarczy zakosztować, zaciągnąć się aksamitem balsamicznego, lekkiego powietrza, by poczuć przypływ zdrowia i energii.

• SZPITAL ODZYSKAŁ BLASK •

Wybudowany przed wojną szpital wymagał modernizacji i konieczne było wykonanie całego szeregu prac podnoszących komfort pacjentów i zwiększających estetykę szpitala. Prace przebiegały w kilku etapach. Prowadzona w latach 2001 - 2012 kompleksowa modernizacja szpitala kosztowała ponad 9 mln zł. Budynek zyskał nowe elewacje, wymieniono większość instalacji i okien, zamontowano windy i platformę dla osób niepełnosprawnych. Dzięki temu główna część szpitala odzyskała swój blask. W 2010 roku zmodernizowano stary i wybudowano nowoczesny pawilon gruźlicy na ponad 30 łóżek. Prace przy budowie przebiegały w błyskawicznym tempie. Roboty budowlane rozpoczęły się pod koniec maja, a pierwsi pacjenci pojawili się już 8 listopada.

W 2012 roku została wyremontowana klatka schodowa budynku głównego, a szpital wzbogacił się o nowoczesny wydeobronchoskop z myjką, urządzenie do krioterapii miejscowej oraz urządzenia do rehabilitacji ruchowej. W 2012 roku wykonano laboratorium bakteriologiczne, a w 2013 roku przeprowadzono modernizację starego laboratorium na pomieszczenia szpitalne pawilonu gruźlicy z dodatkowymi 11 łóżkami z częścią rehabilitacyjną i socjalną dla pacjentów. Zakupiono m.in. laser ze skanerem, aparat do terapii uciskowej (drenaż limfatyczny). Znajdująca się również wanna do masażu wirowego kończyn dolnych, obręczy biodrowej i kręgosłupa lędźwiowego, wirówka do kąpielii kończyn górnych. Inwestycje i zakupy nie byłyby możliwe dzięki środkom Województwa Małopolskiego wspartym przez unijne dotacje oraz dofinansowanie lokalnych samorządów.

W 2011 roku placówka uzyskała certyfikat PN-EN ISO 9001:2009, a w 2014 roku otrzymała tytuł najlepszego szpitala w Małopolsce.

Celem wsparcia działalności Szpitala, powstało Małopolskie Stowarzyszenie na Rzecz Walki z Gruźlicą, Mykobakteriozą i Chorobami Płuc „Nikifor”, które uzyskując statut pożytku publicznego wspiera WSCHPiR finansowo oraz w zakresie pozyskiwania środków z Unii Europejskiej. Nr konta, na które można przekazać środki w ramach 1%: 52 2030 0045 1110 0000 0275 5230.

• SZPITAL NA SZLAKU ORLICH GNIAZD •

Dla wielu pacjentów Wojewódzkiego Szpitala Chorób Płuc i Rehabilitacji w Jarosławcu, pobyt w placówce jest okazją do spacerów po okolicy. Wędrowka po okolicznych sosnowych i bukowych lasach sprzyja rekonwalescencji, ale także wyciszeniu i refleksji nad nieprzemijającym pięknem przyrody.

pelusowych oraz przeszło 100 gatunków zwierząt. Przez teren rezerwatu prowadzi Szlak Orlich Gniazd – szlakami łącznikowymi ze stacji PKP w Jarosławcu oraz z leśnego parkingu przy drodze wojewódzkiej 783 w pobliżu miejscowości Pazurek.

Równie atrakcyjnym miejscem są ruiny **zamku Rabsztyn** – jednej z ciekawszych warowni na Szlaku Orlich Gniazd. Historia zamku sięga końca XIII wieku, kiedy na szczycie skały wybudowano z wapienia wieżę obronną i budynki zamku górnego. Podczas rozbicia dzielnicowego zamek miał bronić granicy Małopolski przed atakami ze strony śląska. Nazwa zamku wywodzi się z niemieckiego „Rabenstein”, czyli „Krucza Skała”. W XIV wieku, u stóp skały powstał zamek średni. Wtedy zamek stał się siedzibą królewskiego starostwa. W XVI wieku rozbudowano i wzmocniono zamek. Od północy broniła go głęboka, sucha fosa i mur z bramą wjazdową.

Na przełomie XVI i XVII wieku wzniesiono renesansowy pałac, którego mury możemy oglądać po dziś dzień. W 1657 roku, podczas Potopu zamek został spalony przez Szwedów. W ostatnich latach uzupełniono, zabezpieczono i częściowo odtworzono mury zamku, wybudowano dwa drewniane mosty, zrekonstruowano zamkową bramę oraz część murów zamku górnego i wieży. Co roku, w pierwszy weekend lipca pod zamkiem odbywają się widowiskowe turnieje rycerskie. Miłośnicy historii chętnie odwiedzają także nieodległe ruiny zamku **Bydlin**. Zamek powstał w XIV wieku i należał do nieślubnego syna króla Kazimierza Wielkiego. U stóp zamkowego wzgórza znajduje się cmentarz z kwaterą żołnierzy Legionów Polskich poległych w 1914 roku podczas bitwy pod Krzywopłotami.

Kolejnym miejscem chętnie odwiedzanym przez pacjentów szpitala jest **Stołowa Góra** na północ od Jarosławca. Przez kompleks wzgórz porośniętych lasem liściastym z licznymi ostańcami wapiennymi, jaskiniami i schroniskami skalnymi oraz pozostałościami po nieczynnych już wyrobiskach kamiennych prowadzi przyrodnicza ścieżka dydaktyczna o długości 4 km. W pobliżu znajduje się wyciąg narciarski oraz **Sanktuarium Najświętszej Maryi Panny Wspomożenia Wiernych** w Jarosławcu erygowane w 1996 roku. Warto dodać, że Kult Matki Bożej datuje się od 1929 r., czyli od momentu umieszczenia w ołtarzu głównym ówczesnej kaplicy obrazu autorstwa Jana Szczęsnego Stankiewicza. Obecny nowoczesny kościół wybudowany w latach 1981-1995, według projektu Zygmunta Fagasa.

Atrakcyjnym miejscem wędrowek jest także **Januszkowa Góra** (449 m n.p.m.). W dolnych partiach porośnięta jest sosnowym borem, a w górnych buczyną otaczającą malownicze, wapienne skały. Na tym terenie występuje ok. 180 gatunków roślin naczyniowych, z czego 26 chronionych. Na Januszkowej Górze jest 11 jaskiń i schronów skalnych. Na szczycie znajduje się wejście do jaskini Januszkowa Szczelina – jednej z najgłębszych jaskiń na Jurze (56 m głębokości, 180 m długości). Z racji na bezpieczeństwo jaskinia nie jest dostępna dla turystów. Popularnym miejscem spacerów jest także pobliska **dolina Białej Przemszy** z otoczoną lasami osadą

Kobylica. Lasy otaczające Wojewódzki Szpital Chorób Płuc i Rehabilitacji w Jarosławcu są nie tylko oazą zieleni i spokoju, ale także popularnym miejscem chętnie odwiedzanym przez miłośników zbierania jagód, poziomki i grzybów.

Opracował: Dyrektor Wojewódzkiego Szpitala Chorób Płuc i Rehabilitacji w Jarosławcu na podstawie własnych dociekań i fascynacji mgr Krzysztof Grzesik. Materiał powstał w ramach projektu „Ocalić od Zapomnienia” w ramach realizowanego z zadania publicznego Województwa Małopolskiegoow obszarze kultury „Mecenat Małopolski”.

Materiał Małopolskiego Stowarzyszenia na Rzecz Walki z Gruźlicą Mykobakteriozą i Chorobami Płuc NIKIFOR wydany został w ramach Programu „Ocalić od zapomnienia” realizowany przy wsparciu finansowym Województwa Małopolskiego.

Małopolskie Stowarzyszenie na Rzecz Walki z Gruźlicą Mykobakteriozą i Chorobami Płuc NIKIFOR
ul. Kolejowa 1a, 32-310 Jarosławiec,
www.stowarzyszenianikifor.pl, e-mail: stowarzyszenie.nikifor@gmail.com

W dniu 18.05.2018 r. patronem Małopolskiego Szpitala Chorób Płuc i Rehabilitacji został Edmund Wojtyła i placówka przybrała nazwę Małopolski Szpital Chorób Płuc i Rehabilitacji im. Edmunda Wojtyły zgodnie z Uchwałą nr XLV/696/18 Sejmiku Województwa Małopolskiego z dnia 29 stycznia 2018 r. w sprawie zmiany nazwy Wojewódzkiego Szpitala Chorób Płuc i Rehabilitacji oraz nadania statutu Małopolskiego Szpitalowi Chorób Płuc i Rehabilitacji im. Edmunda Wojtyły.

Poniżej wykaz zrealizowanych inwestycji:

● INWESTYCJE 2021

1. Doposażenie Oddziału Rehabilitacji w sprzęt rehabilitacyjny lub wymiana sprzętu w Małopolskim Szpitalu Chorób Płuc i Rehabilitacji im. Edmunda Wojtyły

Doposażenie Oddziału Rehabilitacji w sprzęt rehabilitacyjny w Małopolskim Szpitalu Chorób Płuc i Rehabilitacji im. Edmunda Wojtyły m.in.: szyna do ćwiczeń biernych stawu barkowego 1szt.; laser skanujący 1 szt.; sprzęt do treningu rowerowego w tym fotel do ćwiczeń mięśnia czworogłowego (urządzenie diagnostyczne) 1 szt.; kamizelka wibracyjna 1 szt.; kamizelka pneumatyczna (drenażowa) 3 szt.; bieżnia elektryczna 2 szt.; spirometr 1 szt.; ergospirometr 1 szt.; gazometr 1 szt. Jednostki powiatu olkuskiego (Urząd Gminy Klucze, Urząd Gminy Trzyciąż, Urząd Gminy Bolesław, Urząd Miasta i Gminy Bukowno, Urząd Miasta i Gminy Wolbrom, Urząd Miasta i Gminy Olkusz, Starostwo Powiatowe) dołożyły się do inwestycji (pokrycie wkładu własnego Szpitala) w ramach przekazania do UMWM środków z przeznaczeniem dla Szpitala w wysokości łącznej 159 046,00 zł. Szpital otrzymał darowiznę w wysokości 30 000,00 zł od Fundacji Ochrony Zdrowia. Razem 650 056,89 zł

- **Urząd Marszałkowski Województwa Małopolskiego 629 562,00 zł**
- **ŚRODKI WŁASNE 20 494,89 zł**

■ ERGOSPIROMETR

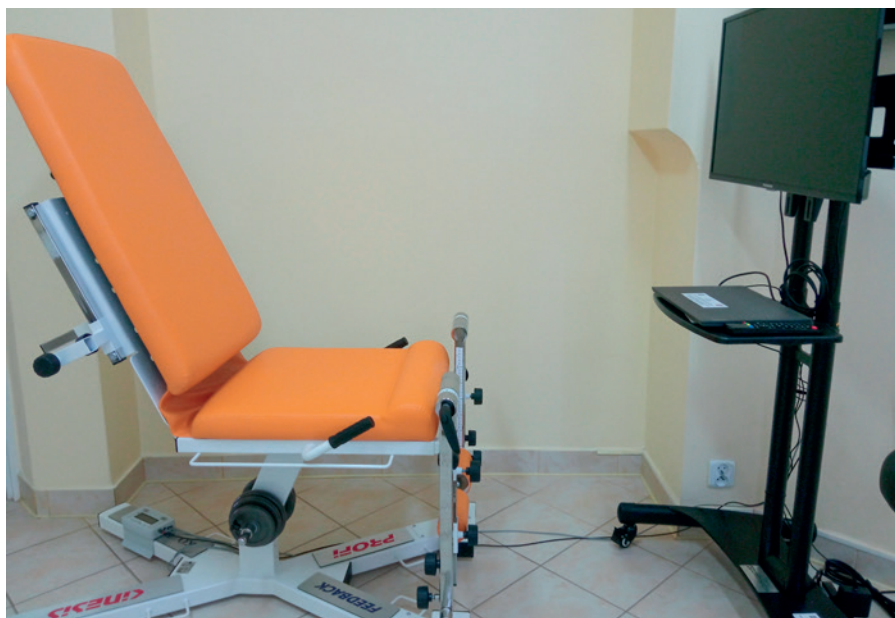

■ LASER

■ SPIROMETR

■ FOTEL DO ĆWICZEŃ MIĘŚNIA CZWOROGŁOWEGO DO SPRZĘTU TRENINGU ROWEROWEGO

■ KAMIZELKA

■ GAZOMETR

2. Doposażenie i wymiana sprzętu na Oddziale Gruźlicy i Chorób Płuc w Małopolskim Szpitalu Chorób Płuc i Rehabilitacji im. Edmunda Wojtyły

Zakupiono EKG – Elektrokaradiograf – 4411,80 zł

• **ŚRODKI WŁASNE 4 411,80 zł**

3. Zakup nebulizatorów 10 sztuk (inhalator) – 1933,20 zł

• **ŚRODKI WŁASNE 1 933,20 zł**

4. Zakup dozowników tlenu – 53 szt. – 16 828,56 zł

• **ŚRODKI WŁASNE 16 828,56 zł**

5. Zakup samochodu transportowo-osobowego dla Małopolskiego Szpitala Chorób Płuc i Rehabilitacji im. Edmunda Wojtyły 39 900 zł

• **ŚRODKI WŁASNE 39 900,00 zł**

6. Rewitalizacja terenu zieleni wraz z modernizacją fontanny przy Małopolskim Szpitalu Chorób Płuc i Rehabilitacji im. Edmunda Wojtyły 23 437,60 zł

• **ŚRODKI WŁASNE 23 437,60 zł**

7. Zakup zbiornika tlenu medycznego lub urządzenia do pozyskiwania tlenu z powietrza (koncentrator tlenu) wraz z wymianą stacji redukcji oraz dokończenie rozprowadzenia pozostałych punktów tlenu). Inwestycja zrealizowana w ramach Małopolskiej Tarczy Antykryzysowej Pakiet Medyczny II. 546 354,44 zł

• **Urząd Marszałkowski Województwa Małopolskiego 498 706,20 zł**

• **ŚRODKI WŁASNE 47 648,24 zł**

■ KONCENTRATOR
TLENU

8. Zakup agregatu prądotwórczego zabezpieczającego Szpital w energię elektryczną i posadowienie oraz wymiana elementów i podzespołów umożliwiających zasilanie Szpitala. Inwestycja zrealizowana w ramach Małopolskiej Tarczy Antykrzysowej Pakiet Medyczny II 555 770,99 zł

- Urząd Marszałkowski Województwa Małopolskiego 493 569,19 zł
- ŚRODKI WŁASNE 62 201,80 zł

■ AGREGAT
PRĄDOTWÓRCZY

9. Zakup bramek dezynfekcyjnych w ramach Małopolskiej Tarczy Antykrzysowej Pakiet Medyczny II koszt 71 586,00 zł

- Urząd Marszałkowski Województwa Małopolskiego 71 586,00 zł

10. MSIM Małopolski System Informacji Medycznej. Realizacja Umowy na doradztwo w zakresie realizacji MSIM. 26 006,14 zł

- ŚRODKI WŁASNE 26 006,14 zł

1. „Doposażono laboratorium w Małopolskim Szpitalu Chorób Płuc i Rehabilitacji im. Edmunda”. W ramach zadania został zakupiony mikroskop laboratoryjny, zamrażarka laboratoryjna, wirówka laboratoryjna.

- Kwota 180 000 zł z czego wartość dofinansowania z Urząd Marszałkowski Województwa Małopolskiego – z budżetu Województwa 180 000 zł Środki własne 3 000,00 zł

■ MIKROSKOP

2. Zakupiono lampy UVC Kwota 127 512,12 zł z czego wartość dofinansowania z Urzędu Marszałkowski Województwa Małopolskiego

- budżet Województwa 120 000,00 zł
- Środki własne 7 512,12 zł

3. Zrealizowano inwestycje w zakresie demontażu istniejących dźwigów szpitalnych oraz zakupiono i zamontowano nowe dwa dźwigi w istniejących szybach windowych. Kwota zadania 513 903,00 zł z czego wartość dofinansowania z Urzędu Marszałkowskiego Województwa Małopolskiego
- **budżet Województwa 265 903,00, wartość PFRON 245 000,00 zł oraz środki własne 3 000 zł.**
4. W ramach Małopolskiej Tarczy Antykryzysowej Pakiet Medyczny III zakupiono łóżka szpitalne – 48 sztuk, pościel medyczną – 160 szt. Planuje się zakupić analizator mikrobiologiczny, pulsoksymetry, aparat do mierzenia ciśnienia elektryczny wraz z wyposażeniem, defibrylator z wyposażeniem, osprzęt do UGULA, (zestaw), agavibron, kozetki medyczne, stół rehabilitacyjny regulowany elektrycznie, pompy strzykawkowe wraz ze stojakiem, aparat EKG, wózek reanimacyjny, nebulizatory, kamizelka wymienna do urządzenia Hill-Rom oraz wirówki do zabiegów wirowych, nebulizatory.
- **Kwota 1 178 000 zł z czego wartość dofinansowania z Urzędu Marszałkowskiego Województwa Małopolskiego – budżet Województwa 1 000 000 zł , środki własne 178 000 zł**

■ GENEXPERT ANALIZATOR MIKROBIOLOGICZNY

5. „Budowa odrębnego pawilonu rehabilitacji w Małopolskim Szpitalu Chorób Płuc i Rehabilitacji im. Edmunda Wojtyły w Jaroszowcu, wraz z dostosowaniem pomieszczeń w Budynku Głównym celem poprawy jakości, efektywności i dostępności do różnych form rehabilitacji, w tym rehabilitacji pocovidowej wraz z wyposażeniem.” **Zadanie realizowane jest ze środków REACT-EU w ramach 14 oś priorytetowa RPO WM na lata 2014-2020.** Wartość zadania 11 199 978,66 zł z czego 7 999 874,84 zł pochodzą z funduszy unijnych w zakresie realizacji REACT-EU wartość 3 106 435,00 pochodzą ze środków Województwa Małopolskiego. Do chwili obecnej został oddany do użytkowania nowy budynek w zakresie Ośrodka Rehabilitacji Diennej i rehabilitacji ambulatoryjnej. Czas realizacji 2022 – 2023 rok.

■ BUDYNEK REHABILITACJI DZIENNEJ I AMBULATORYJNEJ

■ SALA FIZYKOTERAPII

6. Modernizacja kuchni szpitalnej z jadalnią wraz z wyposażeniem w Małopolskim Szpitalu Chorób Płuc i Rehabilitacji im. Edmunda Wojtyły w Jaroszowcu. W ramach zadania została zmodernizowana jadalnia, pomieszczenia kuchenne, modernizacja windy towarowej wykorzystywanej do transportu termosów oraz zostało zakupione wyposażenie m.in. szafa chłodnicza, regały nierdzewne, zlewy dwukomorowe nierdzewne, piec konwekcyjno-parowy.

- Kwota zadania 449 097,00 zł z czego wartość dofinansowania z Urzędu Marszałkowskiego Województwa Małopolskiego – budżet Województwa 434 097,00 zł , Środki własne 15 000 zł.

■ JADALNIA

7. W ramach zadania Małopolski System Informacji Medycznej (MSIM) w roku 2022 został zakupiony sprzęt informatyczny, pozostała część zadania tj. oprogramowanie realizowane będzie w 2023 r.

- **Wartość zadania 2 334 401,75 zł z czego wartość dofinansowania z Urzędu Marszałkowskiego Województwa Małopolskiego – budżet Województwa 2 100 615,72 zł Środki własne 233 401,75 zł**

8. Lampy UVC 127 500,00

- **finansowanie Wojewoda Małopolski 120 000,00**

Małopolski Szpital Chorób Płuc i Rehabilitacji
im. Edmunda Wojtyły
ul. Kolejowa 1a, 32-310 Jarosławiec
tel. 32 642 80 90
www.wschp.pl

Aktualizacja maj 2023 r.